

- Naredba `<< NonlinearRegression` učitava paket potreban za računanje linearne regresije.

```
<< NonlinearRegression`
```

- Naredba **SetDirectory**["direktorij"] postavlja direktorij (mapu) u kojoj se nalaze mjerena.

```
SetDirectory["c:\\praktikum"]
```

- Naredba **ReadList**["ime datoteke",{format stupca 1, format stupca 2, ...}] učitava listu podataka iz zadane datoteke.

- {format stupca 1,format stupca 2,...} određuje koliko stupaca će naredba očitati i u kojem formatu (tekst, cijeli broj, realni broj,...). U našem slučaju imamo samo dva stupca i oba su (općenito) brojevi.
- Učitana mjerena spremaju se u varijablu podaci.

```
podaci = ReadList["mjeranje.txt", {Number, Number}]
```

- Naredba novipodatak=podaci[[broj retka,broj stupca]] odvaja jedan element iz matrice podaci i upisuje ga u varijablu novipodatak. Ako umjesto broj retka/broj stupca iskoristimo postavku **All**, odvojiti će se svi retci/stupci i upisati u varijablu novipodatak, koja će se formatom (skalar, niz, matrica) automatski prilagoditi novim podacima. Naredba **Max**[lista] vraća vrijednost najvećeg elementa liste.

```
xmm = podaci[[All, 1]]
int = podaci[[All, 2]]
int0 = Max[int]
```

- Nova tablica stvara se naredbom Table - primjetite da smo drugi stupac podijelili konstantom (maksimalnim intenzitetom) kako bismo dobili normirani stupac.

```
x0 = 77
podaci2 = Table[{xmm[[i]] - x0, int[[i]] / int0}, {i, 1, Length[podaci]}]
```

- • Naredba **ListPlot**[podaci] crta listu uređenih parova {x,y}.
  - Opcija **Frame** → True kaže naredbi ListPlot da, osim donje i lijeve koordinatne osi crta i gornju i desnu os.
  - Opcija **FrameLabel** → {"Xoznaka","Yoznaka"} postavlja oznake donje (X) i lijeve (Y) osi.
  - Opcija **Axes** → {XosBoolean,YosBoolean} određuje da li će se na grafu iscrtavati os(i) koje prolaze kroz ishodište određeno opcijom **AxesOrigin** → {x0,y0}. Moguće vrijednosti za XosBoolean i YosBoolean su **True** ili **False**. Ako nije drukčije postavljeno, kao ishodište se uzima točka (0,0). Kada opcija Axes nije postavljena, prepostavlja se da vrijedi **Axes** → **True** (ekvivalentno **Axes** → {True,True}) i osi se iscrtavaju ovisno o tome da li se neka ili obje od koordinate ishodišta nalaze unutar grafa.
  - Svaki od nacrtanih grafova spremljen je u određenu varijablu (*podacisiika* ili *podaciLogsiika* u našem slučaju) kako bi se kasnije opet mogao iskoristiti za crtanje pojedinačno ili u kombinaciji s ostalim grafovima.
  - Opcija **PlotStyle** → **PointSize**[s] postavlja veličinu nacrtane točke na grafu. Veličina točke s predstavlja postotak ukupne širine slike. Koristi se još i opcija **AbsolutePointSize**[d] koja crta točke čija veličina je dana u jedinicama pts (1 pts=1/72 inča).
  - **PlotRange** opcija određuje raspon na X i Y osi koji će naredba ListPlot iscrtati. Općeniti oblik opcije je **PlotRange** → {{xmin,xmax},{ymin,ymax}} no umjesto bilo kojeg od parova {xmin,xmax}/{ymin,ymax} može se koristiti i **Automatic**, tj. **All**.
  - **ImageSize** → {širina,visina} određuje dimenzije slike u jedinicama pts. **ImageSize** → w je ekvivalentno **ImageSize** → {w, Automatic}.

```
podaciSlika = ListPlot[podaci2, PlotStyle -> PointSize[0.015],
Frame -> True, FrameLabel -> {"x [mm]", "I/I0"}, Axes -> None,
RotateLabel -> True, PlotRange -> {Automatic, {0, 1.1}}, ImageSize -> 400]
```

- Naredba $f[x_]:=a*x^2$ definira funkciju f kvadriranja varijable x i množenja konstantnim faktorom a . Moguće je definirati bilo koju funkciju varijable x . Potrebno je paziti da sve konstante korištene unutar funkcije budu prethodno definirane (npr. a). Pozivom funkcije $f[broj]$ dobit ćemo kao rezultat kvadrat varijable broj pomnožen konstantom a .

```
amm = 2000;
sinus[x_] :=  $\frac{x}{\sqrt{x^2 + amm^2}}$ ;
pukotina0[x_] := Sin[A0 sinus[x]] * Sin[A0 sinus[x]] / A0 / A0 / sinus[x] / sinus[x]
pukotinal[x_] := Sin[A sinus[x]] * Sin[A sinus[x]] / A / A / sinus[x] / sinus[x]
```

- Naredba **Plot**[$f, \{x, x_{\min}, x_{\max}\}$] crta funkciju f u intervalu $(x_{\min}, x_{\max})$. Mogu se koristiti sve opcije kao i za naredbu **ListPlot** i još nekoliko dodatnih opcija.

```
A0 = 235;
graf0 =
Plot[pukotina0[x], {x, -40, 40}, Frame -> True, Axes -> None, FrameLabel -> {"x [mm]", "I/I0"},
RotateLabel -> True, PlotRange -> {Automatic, {0, 1.1}}, ImageSize -> 400];
```

- Naredba **Show**[*slika1, slika2, ...*] crta slike spremljene u varijable *slika1, slika2, ...*. Postavke izgleda preuzimaju se od prve slike.

```
Show[podaciSlika, graf0]
```

- Naredba **NonlinearRegress**[*podaci, funkcija, nezavisna varijabla, {{parametar1, pocetna_vrijednost1}, ...}*] računa koeficijente i ostale parametre nelinearne regresije na zadanim podacima. *funkcija* je funkcionalni oblik na koji prilagođavamo podatke. Iza oblika funkcije potrebno je navesti po kojoj se neovisnoj varijabli radi prilagodba. U našem slučaju to je x no prilagodba se može raditi ne samo jednostavnim, već i funkcijama više varijabli i to proizvoljnog oblika. *parametar1, pocetna_vrijednost1, ...* je lista parametara prilagodbe (koeficijenti, može ih biti proizvoljno mnogo) koje želimo izračunati. Nije nužno navesti početnu vrijednost parametra no ponekad (pogotovo kad imamo više parametara prilagodbe) algoritam ne uspijeva pronaći odgovarajuće vrijednosti pa da bi prilagodba uspjela treba za svaki parametar navesti početnu vrijednost (najčešće pretpostavimo neki broj kao početnu vrijednost) oko koje će traženje rješenja početi.

RegressionReport-{lista parametara} određuje koje će izračunate parametre regresije (ili tablice parametara) naredba **Regress** ispisati. Sve moguće vrijednosti parametara regresije možemo saznati izvršavanjem naredbe

RegressionReportValues[*Regress*]. Npr., *BestFit* ispisuje funkciju koja najbolje opisuje podatke dok *ParameterCI*/*Table* ispisuje srednje vrijednosti koeficijenata prilagodbe (*Estimate*), njihovu standardnu devijaciju (*SE-standard error*) i interval pouzdanosti $CI=\{\text{Estimate}-z\cdot SE, \text{Estimate}+z\cdot SE\}$. Interval pouzdanosti je interval u kojem se parametar nalazi s 95% vjerojatnosti i u skladu s tim zahtjevom se automatski određuje z .

```
regresija1 = NonlinearRegress[podaci2, pukotina1[x],  
{A, 300}, x, RegressionReport -> {BestFit, ParameterCITable}]
```

-
- Da bismo mogli crtati funkciju prilagodbe, treba je izdvojiti iz izlaznih podataka koje je ispisala naredba **Regress**.

Mathematica izlazne podatke (ispis) "shvaća" kao matricu, u gornjem slučaju veličine 2x2. Prvi stupac te matrice čine tekst "BestFit" i "ParameterCITable" dok drugi stupac čine funkcija prilagodbe te tablica koeficijenata, njihovih standardnih devijacija i intervala pouzdanosti.

```
funkcija1 = regresija1[[1, 2]]
```

```
fitslika = Plot[funkcija1, {x, -40, 40}, Axes -> False,  
Frame -> True, FrameLabel -> {"x[mm]", "I/I0"}, ImageSize -> 400]
```

```
Show[podaciSlika, fitslika]
```